

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 19-03-62467 פלוני נ' פלונית

לפני כב' השופטת קרן גיל

24 ספטמבר 2021

התובע:

פלוני

ע"י עו"ד אור ליסקר ועו"ד שחר בוטון

נגד

הנתבעת:

פלונית

ע"י עו"ד אורית מור סיניבר

פסק דין

תביעה לביטול הסכם גירושין שאושר כדין לפני כשני עשורים, ולחלופין לביטול חלקים ממנו.

א. רקע רלוונטי וטענות הצדדים

1. התובע והנתבעת נישאו כדמו"י ביום 1.2.1970 ונולדו להם שני ילדים. הצדדים הסתכסכו בשנת 1994, ונפרדו בשנת 1995 כששני ילדיהם כבר היו בגירים.

2. בשלהי שנת 1994, טרם פרידת הצדדים, התובע חוייב לשלם לנתבעת מזונות זמניים, בסך 1,500 ש"ח לחודש, החל מיום 16.11.1994 ולמשך ששה עשר חודשים. בפסק הדין שניתן ביום 19.12.1995 התובע חוייב לשלם לנתבעת מזונות אישה בסך 2,500 ש"ח לחודש, רטרואקטיבית מיום 17.7.1994, ובנוסף להעמיד לרשותה את הרכב המשותף כשהוא שמיש לנסיעה ומבוטח בביטוח חובה ומקיף (מ"א XX/94 בבית המשפט המחוזי בתל אביב).

3. הצדדים הוסיפו לנהל הליכים משפטיים וביום 4.1.1999 חתמו על הסכם לסיום המחלוקות והסכימו כך:

3.1 הצדדים יתגרשו בהקדם האפשרי, ואם צד יסרב לתת או לקבל את הגט, הצד האחר יהא זכאי, אך לא חייב, לבטל את ההסכם, בנוסף לכל סעד אחר על פי דין;

3.2 התובע ישלם לנתבעת את הסכומים הבאים במועדים הבאים:

3.2.1 סך 2,500 ש"ח לחודש צמוד מדד 6/1994, מיום 25.1.1999 ועד 25.9.2013.

3.2.2 סך 2,000 ש"ח לחודש צמוד מדד 6/1994, מיום 25.10.2013 ועד סוף חייה של הנתבעת;

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 19-03-62467 פלוני נ' פלונית

לפני כב' השופטת קרן גיל

24 ספטמבר 2021

- 1 3.2.3 סך \$125 לחודש החל מיום 25.1.1999 ועד 25.9.2013. התובע רשאי לדחות ולצבור את
2 התשלומים, ולשלם לנתבעת ביום צאתו לפנסיה, ללא ריבית ועל פי השער היציג ;
- 3 3.2.4 סך \$100 לחודש החל מיום 25.10.2013 ועד סוף חייה של הנתבעת ;
- 4 3.2.5 הוצאות אחזקת רכב שונות לרבות ביטוחים וטיפולים למשך כל ימי חייה של הנתבעת ;
- 5 3.2.6 הוצאות חשמל בדירת הנתבעת למשך כל ימי חייה של הנתבעת ;
- 6
- 7 3.3 התובע ישוחרר מהמשך מילוי ההתחייבויות כלפי הנתבעת בפסקה 3.2 לעיל, בקרות אחד
8 מהאירועים הבאים :
- 9 3.3.1 נישואי הנתבעת ;
- 10 3.3.2 מגורים משותפים וניהול משק בית משותף של הנתבעת עם גבר במשך למעלה מששה חודשים
11 רצופים ;
- 12 3.3.3 פטירת הנתבעת ;
- 13
- 14 3.4 במקרה של אובדן כושר עבודה של התובע באופן קבוע עקב תאונה או מחלה, הסכום החודשי
15 שעל התובע לשלם לנתבעת על פי פסקאות 3.2.1 ו- 3.2.3 יופחת בשעור של 20%, ושאר החיובים יוותרו
16 ללא שינוי ;
- 17
- 18 3.5 הנתבעת שותפה שווה לזכויות ולכספים שהתובע צבר בפוליסת ביטוח חיים במגדל, בקופת
19 גמל עצמה, בקרן הפנסיה של עובדי xxx ובקופת הפיצויים של עובדי xxx, ממועד הנישואין ועד
20 30.11.1994, וחלקה ישולם לה בתוך 24 שעות מהגיע מועד מימוש או הפדיון של הכספים והזכויות
21 האמורים ;
- 22
- 23 3.6 התובע יבטח את עצמו בפוליסת ביטוח חיים בחברת שמשון, בסך 600,000 ש"ח צמוד מדד,
24 ויסב את הפוליסה לטובת הנתבעת כך שהיא תהא המוטבת היחידה. הנתבעת תשלם רבע מהפרמיה
25 החודשית עבור הפוליסה בשמשון. בנוסף התובע יסב שתי פוליסות ביטוח חיים שלו בחברת מגדל
26 לטובת הנתבעת כך שהיא תהא המוטבת היחידה. התובע מתחייב שלא לשעבד את הפוליסות הנ"ל ;
- 27
- 28 3.7 שום אירוע או נסיבות, ללא יוצא מן הכלל, למעט אלה המפורטים בפסקאות 3.3 ו- 3.4 לעיל,
29 לא ישחררו או יצמצמו את התחייבויותיו של התובע כלפי הנתבעת על פי ההסכם, ולהבטחת מילוי
30 התחייבויות התובע על פי ההסכם, חתמו שלושה ערבים על כתב ערבות שצורף להסכם ;

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 19-03-62467 פלוני נ' פלונית

לפני כב' השופטת קרן גיל

24 ספטמבר 2021

4. ביום 11.2.1999 ניתן על ידי בית המשפט לענייני משפחה תוקף של פסק דין להסכם, בתיק תמ"ש xx/96 (להלן 'פסק הדין'). לאחר מכן הצדדים התגרשו. התובע נישא בשנית ונולדו לו שלושה ילדים, ואילו הנתבעת לא נישאה ולא נולדו לה ילדים נוספים.
5. בשנת 2016, לאחר שהתובע יצא לפנסיה ולא העביר לה את חלקה לפי ההסכם, הנתבעת עתרה לאכיפתו. בהתאם להסכמת הצדדים מיום 30.5.2016 ניתן אישור לביצוע ההסכם באמצעות לשכת ההוצאה לפועל ומונה רו"ח לשם חישוב חלקה של הנתבעת על פי פסקה 3.5 לעיל, ביחס לתקופה שמיום נישואי הצדדים ועד 30.11.1994. נפסק שלאחר שחוי"ד תערך, הנתבעת תהא רשאית לפתוח תיק הוצאה לפועל לגביית החיוב על פי פסקה 3.5 לעיל, ולתובע שמורה הזכות לעתור בבקשה בטענת 'פרעתי' ולזמן את רו"ח לחקירה. כן נקבע שכל יתר עתירות הנתבעת ביחס לכספים שמגיעים לה לטענתה על פי פסקה 3.2 לעיל, יוגשו כבקשה להגדלת קרן החוב במסגרת תיק ההוצאה לפועל שהנטל להוכחתה רובץ לפתחה (תמ"ש 16-03-xxx מיום 30.5.2016).
6. חוי"ד רו"ח נערכה ונפתח תיק הוצאה לפועל. בקשות הצדדים הוכרעו על ידי רשמת ההוצאה לפועל וערעורים שהוגשו על ידי הצדדים נדחו על ידי ערכאה זו (ע"ר 18-04-54612 וע"ר 18-05-38159 מיום 8.7.2018). בקשת רשות ערעור שהנתבעת הגישה לבית המשפט המחוזי בעניין הגדלת קרן החוב התקבלה (רמ"ש 18-09-27992 מיום 5.3.2019), ובקשת רשות ערעור שהתובע הגיש לבית המשפט העליון נדחתה (בע"מ 1805/19 מיום 28.4.2019).
7. בהמשך התבקשה הבהרת פסק הדין מכח סעיף 12 לחוק ההוצאה לפועל, ביחס למענק פרישה ששולם לתובע ונפסק שיש לסווג את המענק כפיצויים והנתבעת זכאית לחלקה היחסי במענק פרישה ששולם לתובע עבור ותק של עד שלושים וחמש שנים, אך אינה זכאית לחלק יחסי במענק הפרישה עבור ותק של מעל שלושים וחמש שנים, שהזכויות בו החלו להיצבר כעשר שנים לאחר מועד הקרע (תמ"ש 18-04-xxx מיום 15.7.2018). ערעור שהנתבעת הגישה התקבל ונפסק שמעת שהמענק הוא בגדר פיצויים, כי אז יש לנתבעת זכות לחלק יחסי במענק כולו, לרבות במענק עבור ותק של מעל שלושים וחמש שנים (עמ"ש 18-10-12430 מיום 2.1.2020).
8. נכון להיום ערכם של התשלומים על פי פסקה 3.2 לעיל הוא כ- 5,000 ש"ח לחודש, ובנוסף הנתבעת מקבלת כ- 4,500 ש"ח עבור חלקה בפנסיה של התובע.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 19-03-62467 פלוני נ' פלונית

לפני כב' השופטת קרן גיל

24 ספטמבר 2021

9. ענייניו של הליך זה בתביעת התובע לביטול ההסכם ולחלופין לביטול חלקים ממנו "לפי שיקול דעת בית המשפט" או למתן "כל החלטה אחרת לסיום הסכסוך בין הצדדים", משום ש"הדעת לא סובלת שהתובע יידרש להעביר לנתבעת את כל קצבת הפנסיה שלו, ומנגד אשתו הנוכחית ושלושת ילדיו יוותרו בלא כלום".

10. לטענת התובע מדובר בהסכם חריג שמטיל עליו חיובים רבים ומפליגים שמקשים עליו בצורה ניכרת ומעמידים אותו ואת משפחתו בסכנת קריסה כלכלית; על פי הגיונם של דברים החיובים על פי ההסכם היו אמורים לפקוע לפני שנים רבות והעובדה שההסכם עדיין חל נעוצה בחוסר תום ליבה של הנתבעת; החיובים על פי ההסכם הם חיובי מזונות אישה ואין תכלית להמשיך לשלם חיובים אלה; גם אין הצדקה משפטית או מוסרית להוסיף ולשלם את החיובים על פי ההסכם; התובע הוסיף שבעת החתימה על ההסכם הנתבעת והוא היו צעירים שפותחים פרק ב' בחייהם, ובהינתן שההסכם צופה פני עתיד היתה לו זכות להסתמך על העובדה שבמועד מסוים חיוביו המופרזים על פי ההסכם יופסקו, אך הנתבעת – שבפועל מנהלת קשר רומנטי עם מר xxx משך שנים ארוכות – הצניעה את מערכות היחסים שניהלה במהלך השנים על מנת להוסיף ולזכות בהטבות על פי ההסכם; לטענתו חתם על ההסכם תחת לחץ וכפיה משום שאשתו הנוכחית היתה באותה עת בחודשי הריון מתקדמים ועמדה על גירושיו מהנתבעת עובר ללידת בנם; הנתבעת אישה אמידה ואילו לו נולדו שלושה ילדים מאשתו השנייה; התובע גם טוען שיש להקיש מההלכה לעניין מזונות קטינים ולדון בהפחתת שיעור החיובים שעליו לשלם לנתבעת נוכח שינוי נסיבות מהותי.

11. לטענת הנתבעת טענות התובע אינן מהוות עילה לביטול ההסכם והתביעה הוגשה בשיהוי בלתי נסבל. אין מדובר בהסכם מזונות אלא בהסכם כספי העוסק באיזון המשאבים לאחר כעשרים וחמש שנות נישואין, שמבטא גם את הפער בכומר ההשתכרות של הצדדים, עת התובע התקדם לתפקידים בכירים בxxx והיא לעומתו התמסרה לגידול ילדיהם המשותפים, ולא צברה זכויות פנסיה. בעת חתימת ההסכם התובע היה בן חמישים ואחת שנים, אב לשני ילדים בגירים וסב לשני נכדים, והוא נחתם לאחר כחמש שנות התדיינות ובעת שהצדדים היו מיוצגים על ידי עורכי דין מנוסים שיודעים את ההבדל בין הסכם מזונות לבין הסכם כספי. הנתבעת הוסיפה שאלמלא התשלומים על פי ההסכם מצבה הכלכלי היה היום בכי רע. לטענתה מי שהפעילה על התובע לחץ היא אשתו הנוכחית שהרתה לו בעודם נשואים, וטענות התובע הן למעשה לטעות בכדאיות העסקה. מצבו הכלכלי של התובע אינו רלוונטי, והתובע ממילא לא חושף את התמונה המלאה בעניין זה. לטענתה הכנסתם החודשית של התובע ואשתו הנוכחית היא כ- 34,000 ש"ח נטו, ובעלותם שתי דירות. בנוסף, עם פרישתו מxxx התובע קיבל מענק פרישה בסך של כחצי מיליון ש"ח אך במקום לשלם לה את חלקה על פי ההסכם, הוא נסע עם משפחתו לטיולים רבים בעולם, ורכש רכב חדש.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 19-03-62467 פלוני נ' פלונית

לפני כב' השופטת קרן גיל

24 ספטמבר 2021

ב. דין והכרעה

12. התובע עתר לביטול ההסכם ולחלופין בלבד לביטול חלקים ממנו, וכן לביטול החיובים בפסקה 3.2 לעיל המהווים לטענתו מזונות אישה. נדון ראשית בטענות שיש לבטל את ההסכם כולו או חלקים ממנו, ורק מקום שאלה יידחו נדון בטענות לעניין סיווג החיובים בפסקה 3.2 לעיל, אם כחיוב כספי-רכושי או כחיוב מזונות. ככל שיקבע שהחיוב הוא חיוב מזונות, נבחן האם יש להפחית את שיעור החיוב או לבטלו.

1. ביטול ההסכם או חלקים ממנו

13. בתצהיר עדות ראשית התובע חזר על הסעדים להם עתר בכתב התביעה. בסיכומיו, התובע זנח לחלוטין את טענותיו לביטול ההסכם או חלקים ממנו, ואף טען שההסכם קיים, והרכיב היחידי שנותר במחלוקת בין הצדדים הוא התשלום החודשי המפורט בפסקה 3.2 לעיל. התובע הוסיף שקבלת התביעה תוליך אך ורק לביטול של תשלום הסכום החודשי לנתבעת על פי פסקה 3.2 לעיל. התובע חזר על טענתו שיש לסווג את החיובים כ'מזונות אישה', אך נוכח שינוי הנסיבות יש לפטור אותו לחלוטין מתשלומם ולא רק להפחיתם. משהתובע זנח את טענותיו לביטול ההסכם או חלקים ממנו – דינן להידחות.

14. למעלה מהדרוש, המסקנה מהנימוקים המפורטים להלן היא שדין טענות התובע לביטול ההסכם או חלקים ממנו להידחות גם לגופן:

14.1 טענת התובע שחתם על ההסכם תחת לחץ וכפיה משום שאשתו הנוכחית עמדה על גירושיו טרם לידת בנם, נטענה על דרך הסתם ולא הוכחה כלל. יתרה מכך, הטענה נזנחה ובתצהירו התובע אישר שבעת חתימת ההסכם 'היה נראה לו הגון לשאת בתשלומים עד שהנתבעת תכיר בן זוג', היינו שחתם על ההסכם מרצונו החופשי וללא כל לחץ או כפיה.

14.2 הוראות ההסכם ברורות והתובע לא טען שלא הבין אותן במועד אישורו בבית המשפט, ולא הוכיח שההסכם נכרת תוך פגמים ברצון. התובע היה מיוזג לכל אורך ההליכים שהתנהלו בינו לבין הנתבעת משנת 1994 ועד לחתימת ההסכם בשנת 1999.

14.3 הלכה למעשה טענות התובע הן לטעות בכדאיות, וכידוע, טענות מסוג זה אינן מצדיקות ביטול הסכם שאושר כדין וניתן לו תוקף של פסק דין לאחר שהצדדים אישרו שהם מבינים את משמעותו ואת תוצאותיו, אף לא מצדיקות ביטול חלקים ממנו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 19-03-62467 פלוני נ' פלונית

לפני כב' השופטת קרן גיל

24 ספטמבר 2021

14.4 גם טענת התובע שעל פי הגיונם של דברים החיובים על פי ההסכם היו אמורים לפקוע לפני שנים רבות דינה להידחות. ההסכם ברור עד מאוד ומפורטים בו שלושה תנאים מפורשים, שרק בהתקיים אחד מהם, יבוטל חיובו בתשלום הסכומים שאותם הוא עותר לבטל היום.

14.5 בהינתן שהתנאים ברורים, לא היתה לתובע זכות הסתמכות כלשהי שבמועד מסוים חיובו על פי ההסכם יופסקו, גם אם התנאים לא יתקיימו.

14.6 הצדדים הסכימו באופן מפורש ששום אירוע או נסיבות, ללא יוצא מן הכלל, למעט אלה המפורטים בפסקאות 3.3 ו-3.4 לעיל, לא ישחררו או יצמצמו את התחייבויותיו של התובע כלפי הנתבעת על פי ההסכם. יתרה מכך, שלושה ערבים, בהם אשתו הנוכחית ואביה חתמו על כתב ערבות למילוי התחייבויותיו הכספיות של התובע על פי ההסכם.

14.7 גם אם התובע היה מוכיח את טענותיו בדבר מצבה הכלכלי של הנתבעת, לא היה בכך להצדיק את ביטול ההסכם או חלקים ממנו. כך גם ביחס לטענתו שהנתבעת קיימה קשר רומנטי עם מר XXX או עם גברים אחרים, שהרי הוראות ההסכם קובעות במפורש שהתנאי לביטול חיוביו הוא מגורי הנתבעת וניהול משק בית משותף עם גבר במשך למעלה מששה חודשים, והתובע מאשר בפה מלא שתנאי זה לא התקיים מעולם.

15. עם כל ההבנה לטענות התובע בדבר מצבו הכלכלי והרפואי, השאלה שעל בית המשפט לשאול אינה "האם צודק ונכון כי אדם חולה, בן 73, יימצא במצב ביש כזה ולמעשה ייחשב כדלפון חסר זכויות ומשולל כספים", אלא האם התובע הוכיח את טענותיו לביטול ההסכם או חלקים ממנו, וכפי שפורט לעיל, התשובה לשאלה זו שלילית. משטענות התובע לביטול ההסכם או חלקים ממנו נדחו, נבחן כעת את טענתו שהחיובים בפסקה 3.2 לעיל הם חיובי מזונות, ולא חיובים רכשיים. ככל שיקבע שהחיובים האמורים הם חיובי מזונות, נבחן האם יש לבטלם או להפחית את שיעורם.

2.ב שינוי סיווג החיובים בהסכם

16. אין מחלוקת שהמונח "מזונות" לא נזכר בהסכם. בסעיף 3 להסכם, בו נקבעו החיובים המפורטים בפסקה 3.2 לעיל נכתב שהתובע מתחייב לשלם לנתבעת "במשך התקופות הנקובות להלן את הסכומים הבאים". התובע טען שיש לסווג את החיובים האמורים כחיובי מזונות, ונכח שינוי הנסיבות יש להורות על ביטולם, ולא להסתפק בהפחתת שיעורם.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 19-03-62467 פלוני נ' פלונית

לפני כב' השופטת קרן גיל

24 ספטמבר 2021

17. התובע מאשר שבהסכם לא נכתב שהחובים בפסקה 3.2 לעיל הם חיובי מזונות אך לטענתו "ברור לחלוטין וגם אין אופציה אחרת כי עסקינן במזונות אישה לכל דבר ועניין". לטענתו ההתדיינות בין הצדדים היתה סביב נושא המזונות כרכיב עיקרי במחלוקת, והלכה למעשה באותה עת היה חיוב מזונות צמוד מדד בהתאם לפסק הדין מיום 19.12.1995 (ראו פסקה 2 לעיל). התובע צירף טיוטות שהוחלפו לטענתו במסגרת ניהול המו"מ עם הנתבעת, בהן הצדדים נכתב המונח "מזונות אישה". התובע הפנה בסיכומיו לפסק דין שניתן "בתיק זהה או לכל הפחות דומה עד מאד, עם אותו נוסח של הסכם בין הצדדים", ולטענתו פסק הדין מתווה את הדרך לבית המשפט במקרה הנדון.

18. המסקנה מהנימוקים המפורטים להלן היא שאין לסווג את החובים בפסקה 3.2 לעיל כחיובי 'מזונות אישה':

18.1 לשון ההסכם אינה תומכת בפרשנות התובע, ואין בפי התובע כל הסבר מדוע, אם אכן מדובר בחיוב מזונות הנתבעת, הדבר לא נכתב במפורש. התובע ויתר על זימונו של עו"ד XXX שייצג אותו במועד עריכת ההסכם, והדבר נזקף כמובן לחובתו.

18.2 אל מול גרסת התובע שעסקינן בחובים עבור מזונות הנתבעת על אף שבהסכם נכתב אחרת, ישנה גרסת הנתבעת שעסקינן בחיוב רכושי שמבטא את איזון המשאבים לאחר כעשרים וחמש שנות נישואין, לרבות את הפער בכושר ההשתכרות של הצדדים. לבד מטענות סתמיות, התובע לא הוכיח שלא היו פערי השתכרות בין הצדדים. גרסת התובעת מתיישבת עם העובדות וההיגיון, והתובע לא הרים את הנטל להוכיח שיש לסווג את החובים בניגוד לסיווגם על פי נוסח ההסכם.

18.3 גם אם נתעלם מהעובדה שהתובע צירף לתצהירו טיוטות שעל פי הנטען הוחלפו בשעתו בין ב"כ הצדדים, מבלי להגישן באמצעות עורכן, הרי שאין בהן כדי לתמוך בטענותיו, אף שהמונח "מזונות אישה" נזכר בהן. בטיטה אחת נכתב שהחובים עבור מזונות אישה יופסקו אם הנתבעת תלך לבית עולמה או אם תדרוש לקבל גט והתובע יתן לה את גיטה. ובטיטה השניה נכתב שהחובים עבור מזונות אישה יופסקו אם הנתבעת תדרוש לקבל גט והתובע יתן לה את גיטה, או בחלוף שנתיים מיום אישור ההסכם ובלבד שהתובע הסכים ליתן לנתבעת את גיטה. אלא שהטיוטות נערכו בשנים 1995 ו-1996, היינו בעת שהצדדים עדיין היו נשואים והגט לא היה באופק, כך שהחוב במזונות הנתבעת היה בתוקף. מכאן שאין בעובדה שנכתב בטיטות אלה "מזונות אישה" כדי ללמד שהחובים בהסכם שנחתם בשנת 1999, ערב גירושי הצדדים, אף הם בגדר מזונות אישה, והרי התנאי העיקרי של ההסכם היה סידור הגט נוכח דרישת אשתו הנוכחית של התובע שיתגרש מהנתבעת טרם לידת בנם הבכור.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 19-03-62467 פלוני נ' פלונית

לפני כב' השופטת קרן גיל

24 ספטמבר 2021

18.4 העובדה שהצדדים כתבו בטיטות האמורות 'מזונות אישה' אך בהסכם לא בא זכרו של ביטוי זה, מלמדת שאין מדובר בטעות קולמוס או במקרה שהצדדים לא שמו לב למונח שנכתב, אלא דווקא שהצדדים לא התכוונו שסכומים אלה יסווגו כמזונות אישה. בנוסף, בטיטות האמורות הוסדר כלל נושא הרכוש, ונכתב בהן שדירת המגורים של הצדדים תועבר לבעלות הנתבעת, ואילו הדירה הקטנה בתל אביב תועבר לבעלות התובע, אך בסופו של יום שווי הדירות אוזן בין הצדדים מחצה על מחצה, כך שלכאורה יש הצדקה לאיזון הרכושי בתשלומי איזון עיתיים לכל ימי חייה, כפי גרסת הנתבעת.

18.5 אין בעובדה שבשנת 1995 נפסקו מזונות אישה בסך 2,500 ש"ח, כשלעצמה, כדי ללמד שיש לסווג את כלל החיובים בפסקה 3.2 לעיל כמזונות אישה, שהרי קיימים חיובים נוספים, כגון חיוב בסך \$100 לחודש, שהתובע לא הסביר את מהותו, וכאמור גם ויתר על העדת בא כוחו דאז.

18.6 אין ממש בטענת התובע שאם החיובים על פי פסקה 3.2 לעיל היו עבור איזון רכושי כי אז היו אמורים להשתלם בתשלום אחד ולא לשיעורין, ובנוסף הנתבעת היתה מגישה תביעה בעניין הדירות ודואגת להטלת עיקולים. לבד מהעובדה שאין מניעה לשלם תשלום עבור איזון רכושי בתשלומים, הרי שבהואיל השלישי להסכם נכתב שהצדדים הגיעו להסכם בעניין חלוקת הדירות וניתן לו תוקף של פסק דין ביום 19.6.1997. משמע היו תביעות בעניין הדירות. התובע הציג את ההסכם רק בדיון ההוכחות, אך אין בכך די. כך או כך על פי ההסכם התובע קיבל את דירת המגורים והנתבעת את הדירה הקטנה אך זאת "ללא פגיעה בתביעותיה האחרות". משהתובע בחר שלא להציג את תביעותיה האחרות או לחשוף את כל התיק, לא ניתן להידרש לטענתו, ולבטח שלא להתבסס עליה לצורך פרשנות שאינה עולה בקנה אחד עם לשון ההסכם. יתרה מכך, בטיטה משנת 1996 שהתובע הציג, נכתב במפורש שכלל טענות הנתבעת ביחס לרכוש, נכסים, כספים וכו' בתיק xxx/95 יידחו, והעיקולים הזמניים שהוטלו בגדרי תביעה זו יבוטלו. היינו בניגוד לטענות התובע, היו הליכים והוטלו עיקולים.

18.7 גם אין ממש בטענת התובע שלא נמצא זכר לטענת הנתבעת לחוסר שיוויון בעניין השתכרותה, וכלל לא ברור על מה נסמכת טענה זו. התובע לא חשף את התיקים שהתנהלו ביניהם או את ההתכתבויות בין באי כוחם בעניינם, ולא הוכיח שלא הוגשה תביעה רכושית ושלא נטענו בה טענות אלה. התובע ויתר כאמור על העדת בא כוחו וגם לא ביקש לזמן את בא כוחה דאז של הנתבעת.

18.8 גם אם הצדדים התכוונו שהחיובים בפסקה 3.2 לעיל הם עבור מזונות הנתבעת ולא עבור איזון משאבים, לא היה בכך לסייע לתובע, שהרי על פי ההסכם ביטול החיוב או הפחתתו אינו אפשרי, אלא בהתקיים אחת משלוש האפשרויות שנקבעו בו, ואין מחלוקת שאף אחת מהן לא התקיימה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 19-03-62467 פלוני נ' פלונית

לפני כב' השופטת קרן גיל

24 ספטמבר 2021

19. מהמפורט לעיל עולה שהחובים בפסקה 3.2 לעיל לא הוגדרו בהסכם כחובי מזונות, והתובע לא הוכיח שיש לסווגם ככאלה. בסיכומיו התובע טען שיש לסווג את החובים האמורים כחובי מזונות בהתאם לפסק הדין בעמ"ש (ת"א) 9421-05-12, **פלוני נ' פלונית** (17.3.2014)) (להלן 'פסק הדין בעמ"ש 9421-05-12'). התובע הדגיש שהנסיבות בנדון "זהות" או "דומות ביותר" לנסיבות בפסק הדין האמור (סעיפים 8, 9, 10, 14, 27, 28, 38 לסיכומי התובע), וכן שפסק הדין האמור "ניתן בתיק שבו לשון ההסכם היתה זהה" (סעיף 28 לסיכומי התובע). מקריאת פסק הדין האמור עולה שטענות התובע אינן מדויקות, בלשון המעטה, ולא ניתן להסיק ממנו את שהוא חפץ:

19.1 ראש וראשית, בפסקה 2 לפסק הדין בעמ"ש 9421-05-12 נכתב כך: "ביום 17.4.89 נכרת בין הצדדים הסכם גירושין ויחסי ממון בין בני זוג... בפרק "מזונות האשה" (סעיף 3 להסכם), התחייב הבעל לשלם לאשה, החל מיום 1.3.89 "דמי מזונות כוללים בסך - 1,915 ש"ח לחודש, וזאת לכל ימי חייה, אלא אם האשה תינשא שוב או תחיה דרך קבע עם גבר אחר שידאג לפרנסתה לפחות משך 3 שנים רצופות, כי אז יפסק חיוב זה..." (ההדגשות לא במקור). היינו, הצדדים עצמם הגדירו את החובים כ"מזונות אישה". מכאן שאין כל זהות או דמיון לנסיבות במקרה הנדון.

19.2 שנית, בפסקה 3 לפסק הדין בעמ"ש 9421-05-12 נכתב שלאחר כחמש שנים הצדדים חתמו על תוספת להסכם הראשון, וגם בה הצדדים הגדירו את החובים שעל האיש לשלם לאישה כמזונות אישה ובחרו שלא לשנות את סיווג החיוב האמור. היינו, אין כל זהות או דמיון לנסיבות במקרה הנדון.

19.3 שלישית, בפסקה 2 לפסק הדין בעמ"ש 9421-05-12 פורט שבהסכם שנדון שם "נקבעו הסדרים בכל הקשור לחלוקת רכושם, ובאופן שבית המגורים ברמת השרון (להלן: הבית ברמת השרון), אשר היה רשום ע"ש שניהם בחלקים שווים, יעבור לרשות האשה ולבעלותה, ומנגד, דירת מגורים בלונדון (להלן: הדירה בלונדון), שהיתה רשומה ע"ש הבעל, תישאר בבעלותו הבלעדית. בנוסף, התחייב הבעל לשלם לאשה סכום של 248,616 דולר, בתשלומים, וזאת תמורת ויתורה של האשה על זכויותיה בעסק המשותף בלונדון. עוד נקבעו הוראות ביחס לרכוש אחר של בני הזוג, כולל הקשור לילדים". משמע, האיש התחייב לשלם מזונות אישה בנוסף לכלל הזכויות הרכושיות שניתנו לאישה כחלק מאיזון המשאבים, כך שיש קושי לקבל את הטענה שהסכום אינו עבור מזונות אישה, להבדיל מהמקרה הנדון.

19.4 רביעית, בפסקה 20 לפסק הדין בעמ"ש 9421-05-12 נכתב שהאישה טענה שהחובים בהסכם הם רכושיים על אף שהוגדרו בהסכם כמזונות אישה, אך טענתה נדחתה. בעניינינו התובע טוען שיש לסווג את החובים בהסכם כמזונות אישה על אף שהם לא הוגדרו ככאלה בהסכם, כך שהפנייתו לפסק הדין אינה מסייעת לו, כי אם ההיפך.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 19-03-62467 פלוני נ' פלונית

לפני כב' השופטת קרן גיל

24 ספטמבר 2021

19.5 חמישית, התביעה שהוגשה במקרה שנדון בפסק הדין בעמ"ש 9421-05-12 היתה לביטול או הפחתת שיעור מזונות אישה שהאיש התחייב בהסכם לשלם, וחיובי המזונות הופחתו מפאת שינוי נסיבות מהותי. לעומת זאת, בענייננו התובע הגיש תביעה לביטול ההסכם או סעיפים ממנו, ובפרט הסעיפים שלטענתו מהווים חיובים עבור 'מזונות אישה' נוכח שינוי נסיבות, אך סעיפים אלה כלל אינם מוגדרים כ'מזונות אישה'. אין בפסק דין בעמ"ש 9421-05-12 כדי ללמד שיש לשנות את סיווג החיובים בהסכם בניגוד ללשונו הברורה.

20. לאור כל שפורט לעיל, טענת התובע שיש לסווג את החיובים בפסקה 3.2 לעיל כ'מזונות אישה' נדחית.

3.ב. הפחתת שיעור החיוב או ביטולו

21. משהתובע לא הוכיח את טענתו שיש לסווג את החיובים בפסקה 3.2 לעיל כחיובי מזונות, אין מקום להידרש לטענתו בדבר שינוי נסיבות שיש בו להפחית את שיעור המזונות או לבטלם כליל. למעלה מהדרוש, גם אם התובע היה מוכיח שיש לסווג את החיובים האמורים כחיובי מזונות, המסקנה מהנימוקים המפורטים להלן היא שלא הוכח שינוי נסיבות המצדיק את הפחתת שיעורם, ולבטח שלא את ביטולם:

21.1 ההסכם נחתם בעת שהתובע היה בן כחמישים שנים, ולא הוכח שמאז חתימתו מצבו הכלכלי לא הורע. התובע המשיך לעבוד ב-XXX ויצא לפנסיה כפי שהיה צפוי. לא ניתן לראות בכך שינוי נסיבות. גם העובדה שלנתבעת חלק בקצבת הפנסיה שלו היתה ידועה מראש, ואין בה משום שינוי נסיבות. הכנסת אשתו של התובע גבוהה ובעלותם שתי דירות שלא היו במועד חתימת ההסכם. התובע לא הציג את מלוא הנתונים ביחס למצבו הכלכלי לרבות המצב הכלכלי של התא המשפחתי, ועל כן לא ניתן לקבל את הטענה שהוכיח שינוי נסיבות.

21.2 ההסכם נחתם בעת שאשתו הנוכחית של התובע היתה בהריון ובהינתן שהיא צעירה ממנו בלמעלה משני עשורים, לא ניתן לטעון שהולדת ילדים משותפים נוספים היתה בלתי צפויה.

21.3 החיובים שהתובע מבקש לבטל כעת הם החיובים העיקריים בהסכם, שהרי אין מחלוקת שלאור מועד נישואי הצדדים הנתבעת ממילא היתה זכאית לחלקה בפנסיה שלו, להבדיל ממקרה בו מבוקש לבטל חיוב אחד מתוך מערכת חיובים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 19-03-62467 פלוני נ' פלונית

לפני כב' השופטת קרן גיל

24 ספטמבר 2021

21.4 בפסק הדין בעמ"ש 9421-05-12 הוכח שמצבו הכלכלי של האיש הורע ובכל זאת חיובו בתשלום מזונות האישה לא בוטל אלא נותר על כנו במלואו עד הגיעו לגיל פרישה ורק ממועד זה הופחת לכדי 1,000 דולר, היינו סכום בלתי מבוטל, שאינו נמוך בהרבה מהסכום על פי ההסכם.

21.5 התובע התחייב במפורש ששום אירוע או נסיבות, ללא יוצא מן הכלל, לא ישחררו או יצמצמו את התחייבויותיו על פי ההסכם, וכזכור גם ישנם שלושה ערבים לקיום התחייבויותיו.

22. סיכומי של דבר טענות התובע לביטול ההסכם או חלקים ממנו נדחות, לא רק נוכח זניחתן אלא אף לגופן, כפי המפורט בפרק ב.1 לעיל; טענת התובע שיש לסווג את החיובים על פי פסקה 3.2 לעיל כ'מזונות אישה' על אף שלא הוגדרו ככאלה בהסכם נדחת כמפורט בפרק ב.2 לעיל; גם אם התובע היה מוכיח שיש לסווג את החיובים האמורים כחיובי מזונות, הוא לא הוכיח שינוי נסיבות שמצדיק את הפחתת שיעורם, ולבטח שלא את ביטולם, כמפורט בפרק ב.3 לעיל.

ג. התוצאה

23. התוצאה היא שהתביעה לביטול ההסכם או חלקים ממנו, ולביטול או להפחתת החיובים המפורטים בפסקה 3.2 לעיל נדחת.

24. אשר להוצאות ההליך - "כעניין שבעקרון, ונקודת מוצא, יש לפסוק לבעל הדין שזכה בדינו הוצאות ריאליות, כלומר ההוצאות שהוציא בפועל או שהתחייב להוציא. עם זאת, על השופט להפעיל שיקול דעת אובייקטיבי, ולבחון את שיעור ההוצאות הנטען ולבדוק אם המדובר בהוצאות סבירות, מידתיות והכרחיות לניהול ההליך בהתחשב בכלל נסיבות העניין" (ע"א 2617/00 מחצבות כנרת נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבניה (30.6.2005)). בהתחשב במהות ההליך ובתוצאתו, ומנגד בהתחשב בהתנהלות הנתבעת שהכבידה על ניהול באמצעות הגשת בקשות רבות למחיקתו, יפסקו הוצאות ההליך בשיעור מתון. בשקלול האמור התובע יישא בהוצאות הנתבעת ובשכר טרחת באת כוחה בשיעור כולל של 23,400 ש"ח.

ניתן ביום, ו' חשוון תשפ"ב, 12 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.

(קרן גיל)

קרן גיל, שופטת

** פסק הדין הותר לפרסום בהשמטת שמות ופרטים מזהים ביום 12.10.2021.